

Hüznümü Çoğalttım Sayfa Sayfa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mayıs 2018

Ölü bir yatırım değilsem ne olayım?

Ölümlü bir beşere ihanet eden şu cahil cesaretim?

Avurtları çöktü düşlerimin, hayallerimi ısmarladığım hülyalar organizasyonundan da adresime ulaşmadı ölümlük biletlerim.

Kursağımda kaldı heyecan hele ki derme çatma bir şafak vaktinde rast geldiğim dolunay.

Ah, ben!

Yine borçlu çıktım. Bir selamı mimledim, bir selamdan nasıplendim bir de hüznümü çoğalttım sayfa sayfa. Hak maliklerine duyurulur.

Esvabın hangi yırtığı ise yamamıştım üstün körü. Körle yatan şaşı kalkar misaline mecazi bir sunum olsa olsa; aklımı peynir ekmekle sonlandırdığım yalanı. Varsa yoksa demli çaylardan geçip sulu gözlü meleklerimle olan iş birliğiyim.

Şimdilerin dününde değilim artık hele ki; dün geçen seneye tekabül ediyorsa.

Dile kolay hem mademki say, say bitmiyor ben de bir adım ölçer alır ve ölçerim hem adımlarımı sonra da ad'ımdan haz etmeyen kim ise gözüne sokarım demet demet çiçeği.

Bir dün de kalmışlığım vardı şimdi de geçen sene ile alıp veremediğim.

Kayıtlarımda ufak tefek oynamalar var sanırım zamanla da aram fazla iyi değil. Ya kendimle olan meşguliyetim?

Sanacaklar ki; dertliyim kaderden ya da alıp veremediğim yine insanlar belki de insanlığı kendimle mukayese etmem sonra da pabuç kadar dili kalemin: bir yandan aksayan imgelerde takılmışlığım bir yandan aksayan ritmi mutluluk denen izafi rotanın istikametini bir türlü kestiremediğim.

Güncelledikçe zamanı bu kez de sayılar sırtıyor sanırsın ki; hafta sekiz güne tekabül ediyor.

Pazartesi'den başlıyorum ve tam bitecek ki hafta; diriliyor içimdeki ölüler ve bu sefer resmigeçit

başlıyor...

Rüyalarım kurmaca hak malikleri ile işgal ediliyor. Nerede ölü varsa hurra dalıyorlar gecenin rehabetinde ben tam takır kuru bakır ermişken huzura belki de eremediğim Hakkın huzuruna kinaye yapan ölülerdir ne de olsa bir sıfır öndeler.

Hayatı ne kadar sorgulamıyorsam, insanlığımla ve mutluluğumla sorgulanıyorum aslında mutsuzluğumla demeliydim ne de olsa tüm gölgeleri ben savurup ben savunuyorum. Yeni yetme bir mutluluğu da sahiplenebilirim ya da kuvözdeki hayallerim hala kendine yetecek kıvama gelemezken bu sefer kuluçkaya yatar ve yeni düşler ürer kalemimden. Ne yani; durduk yere doğum sancısı çekmenin ne âlemi var?

Tam bir alâmetifarika içimin kundaklanan yalnızlığı.

Üstü örtülü olan ne ise silkeliyorum dolunay kıvamındaki bir mısrada, ben yıldız kökenli ismimle dolduruşa getirirken gökyüzünü.

Şairden kiskandığım da yalan adımı kırpan bir yanılığ ile zaman zaman gidip geldiğim.

Tam da sırasıydı, desem ne değişecek ki.

Bir öldüm tam öldüm, diyebilmek bile bir meziyet belki de ölümü bile beceremeyen ayaklı bombayım yine içimin pimine takılan hezeyanlar sayesinde hayatla olan diyalogumda tam bir baş ağrısı iken ayyuka çıkan şu günün kıvılcımlı ve abartılı hüznü.

Gözümü alamadığım kadar gönül gözüme tıktırdıklarım aslında seviyorum içimin tıka basa olmasını tıpkı masa üstümde cümbür cemaat yaşadıklarımla yazdıklarım âşık olacak derecede bir şaşkın iken...

Zar tutmayı bile beceremem ben aslında varsa yoksa Doğrucu Davut çıkmazı sonra da ayıkla tüm doğruların ne amaçla söylendiğini.

Seviyorsam söylerim de hani.

Sevmiyorsam ne mi yaparım? Sevmediğim değil de sevmediğimdendir içimin kuytusundaki o garip esinti: ne sıcak ne soğuk ama buz kesmişse içimin teyakkuzuna tıktıklarım vay halime. Sanırım nefret etmeyi bile beceremiyorum.

Sıkıldığım kadar var hani. Belki de belirsizliğin celbidir yüksek ökçeli ve yüksek frekanstaki hüznün ki ne eksik ne fazla diğerlerinden sadece racon kesen bir efkârı daha bir büyütüyorum gözümde. Elemin biri

bin kaygı ya da kaygı ölçeğimde ben bir satır arasına sapıp da uzun boylu bir cümleyle ettiğim hasbihalde içinden çıkılmayacak içimin tsunamisine ufak bir gönderme yaparken...

Boyutlar da pek bir meşakkatli hani. Sevgiden yana varsa yoksa derdim aslında göl durgunluğunda bir yüreğe boca ettiğim nedenler ve niçinler sonra da kazan kaldıran duygular ve hayatın alfabetik ritmi.

A harfı ile başlayıp değil z'ye, b'ye bile ulaşamazken.

Bir edim ya da aklıma mukayyet olmak adına, tüm pervasızlığımla dolandığım çıkmazlar nerede bir çıkmaz sokak varsa aklımın pergeline gelişigüzel saplıyorum ve konum atıyorum yine arızaya bağladığım bir özgeçmiş de teyit ederken.

Di'li geçmiş zamana da az müteşekkire değilim hani belki de -miş bile demeden bir esvap kazandırdığım dünlerim.

Gördüklerime binaen aslında restleştiğim zamana takılı bir kaydı güne damgalamak. Varsa yoksa di'li geçmiş kaygı ve kayıtlarım; ezkaza dokunursam bir masalın sayfasına uzun ölçekli kâbuslarım bile ölü bir yatırım olabilir ve esefle kınadığım varlığımla da açık çekle hibe ederim Yaratana. Aslında ben bile bana sahip çıkamazken tek kurtarıcım O değil mi? Belki herkes kadar yine de katbekat fazla olduğunun da bilincindeyim ne de olsa uçurum diplerinden beni çekip kurtarandır bu belki de hayatın sapaklarında kuramlar üretmem ve içimin mimarına olan gönül borcum.

Artık nasıl bir faniysem?

Etme bulma dünyasına açık ara farkla etmeme bulmama dünyası ya da etmeden bulanlara pek rast gelişliğim olmasa da... yoksa iştiğal ettiğimle mi istila ediyorum ya da göreceli bir minvalde ben yükümlü bir zafiyetle kuvvetlenmek arasında gidip geldiğimi kendime bile itiraf edemezken...

Kuru sıkı bir tebessümden fazlası en ihtişamlısından bir kahkaha belki de rüyalarda bile dibe vurmanın faturasını belleğimdeki garip sarsıntılarla yine kendime yüklediğim ki aciz bir fani olduğumun da bilincinde titreşim yapan iç sesimin haritasını çıkarmak adına şerh düştüğüm duygu devinimlerim ki farkındalık kazanmak adına da mutluyum artık nasıl oluyorsa ben yine tavan yapmış bir hüznü bağrıma basıyorum mutluluk perspektifine denk düştüğüne binaen sonra da ana belleğime temyize gidiyorum: pardon, şu ölçümlerde bir hata yapma ihtimalime karşın bana bir şans daha verseniz!

Biliyorum da yine bu göndermenin kişisel mahiyette bir özeleştirici vasfına sahip olup vasıfsızlıklarımı da çerez bildiğim yan ölümlerde sonlandırıp yeniden donanmak adına yine en zayıf ritüeli bile bağnaz bir bilgi akımına dönüştürebilme gerçeğini ve elbette sevmek için daha çok neden bulup sevecek insan ve vasıf yatırımına da ivme kazandıracak bariz bir fısıltıdan bile nemalanıp bir coşkuya dönüştüreceğim

beklentisi ile hayatı alacalı bulacalı bir kaosla kendime sunduğum hele ki içimin kaosuna bile rakip olmasını temenni ettiğim...